

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Casopis je izhajal kot »Rudar«, glasilo delovnega kolektiva Rudnika lignita Velenje. Od 1. maja dalje ga izdaja občinski odbor SZDL Velenje.

Glavni in odgovorni urednik Ljuben Naraks, tehnični urednik Ivan Fijavž.

Velenje, 1. maja 1965
Leto I., številka 1
Cena 30 din

OB PRVI ŠTEVILKI

Pred nami je prva številka Šaleškega rudarja. Z njegovo izdajo smo izpolnili želje številnih občanov, ki so na zborih volivcev izrazili potrebo po lokalnem časniku. Izročamo ga občanom z namenom, da bi na njegovih straneh bila zajeta vsa pestrost in posebnost življenja naše komune.

Vsakih štirinajst dni bo Šaleški rudar dopolnjeval pisanje dnevnega tiska. Neredko bo po vsej verjetnosti edini družbenopolitični obveščevalec, ki bo prestopil prag te ali one hiše — zlasti na podeželju. Občane bo z iskrenim pisanjem informiral o naših prizadevanjih, problemih in dogodkih. Tako bo postal javna tribuna in sooblikovalec komunalnega razvoja.

Ko izročamo občanom časopis, se nam zdi potrebno, da izrečemo nekaj misli o naših bodočih nalogah.

Šaleški rudar bo izhajal vsak drugi četrtek na osmih straneh. Tudi Šaleški rudar bo obdržal del tistega pisanja, ki smo ga vrsto let prebirali v »Rudarju«. Na posebnih straneh bodo namreč delovne organizacije informirale svoje člane in širšo javnost o njihovih dogodkih. S tem konceptom bo naš časopis dejansko uresničeval tista ustavna določila, ki govorijo o javnosti dela družbenih in samoupravnih organov. Utrip splošnega družbenega življenja se bo na ta način najtesneje povezoval in dopolnjeval s samoupravnostjo v delovnih organizacijah in samoupravnostjo širše družbene skupnosti.

Razen rudnika lignita Velenje, ki je že imel lastno glasilo, so se nekatere delovne organizacije odločile za nov način informiranja. Svoje člane te delovne organizacije ne bodo več obveščale o problemih, rezultatih in drugih dogodkih, le preko oglasnih desk, skupnih sestankov in drugih običajnih oblik obveščanja. Zdaj bodo svoje člane informirale na straneh Šaleškega rudarja.

Ko so se posamezne delovne organizacije odločile za obveščanje potom našega glasila, se prav gotovo zavedajo skupnih nalog. Če hočemo, da bo Šaleški rudar ures-

ničil pričakovanja, da bo postal pravi informator, svetovalec in mobilizator, potem mu delovni kolektivi ne smejo odkloniti potrebne podpore in pomoči. Delovne organizacije so ugotovile potrebo po lokalnem časopisu velenjske občine. Zato s pogodbenim razmerjem prevzemajo nase družbeno-politično in materialno skrb za uspešno delovanje našega časopisa.

Redakcija Šaleškega rudarja bo imela zaposlenega samo enega profesionalnega delavca. Ta prav gotovo sam ne bo mogel pisati iz vseh področij razvejanega in pestrega družbenega življenja. Zbiranje informacij iz delovnih organizacij, pisanje člankov in komentarjev ter urejanje časopisa ne moremo naložiti samo enemu človeku. Rezultat njegovega dela verjetno na ta način ne bi bil najboljši. Zato smatramo, da bodo morale delovne organizacije nuditi uredništvu vsestransko pomoč pri zbiranju gradiva. Nase prevzemajo soodgovornost, da bo Šaleški rudar vsakih štirinajst dni izšel na predvidenih osmih straneh.

Uredništvo se zaveda še ene odgovorne naloge. Šaleški rudar mora postati glasilo javnega mnenja, njegovih zapazanj, predlogov in kritik. To ne zavisi samo od ozkega kroga oblikovalcev časopisa, temveč od vseh družbenih faktorjev. V redni rubriki — Tribuna vaših mnenj — bomo z veseljem objavljali pisma bralcev, njihove ocene in predloge. S tem bomo še dosledneje pripomogli k javnosti dela. Skratka, naš namen je, da kompleksno obveščamo občane, da glasilo prispeva svoj delež pri formiranju in širjenju naprednih političnih stališč, da pospešimo razvoj samoupravljanja in da na straneh Šaleškega rudarja ohranimo v pisani besedi dogodke preteklosti.

Naj bo glasilo občinskega odbora Socialistične zveze delovnih ljudi velenjske občine last slehernega občana. Postane naj resnična javna tribuna.

Ljuben Naraks

Franc Leskošek-Luka novi predsednik ZZB NOV Slovenije

NA IL REDNI
SKUPŠČINI ZVEZE
ZDRUŽENJ BORCEV
NOV SLOVENIJE
JE BIL
ZA NOVEGA
PREDSEDNIKA
IZVOLJEN TOVARIŠ
FRANC LESKOŠEK-
LUKA, ČLAN CK ZKJ.
OBČANI VELENJSKE
OBČINE MU ISKRENO
CESTITAMO
IN ŽELIMO
PRI OPRAVLJANJU
TAKO POMEMBNE
FUNKCIJE
MNOGO USPEHOV.

PO V. KONGRESU ZKS DVAJSETIČ PRAZNUJEMO 1. MAJ V SVOBODI

Od 17. do 20. marca je bil v Ljubljani V. kongres Zveze komunistov Slovenije. Na njem so udeleženci spregovorili o vseh problemih in protislovjih v razvoju ekonomskih in družbenih odnosov. Slovenski kongres je dejansko nadaljeval in prilagodil zaključke VIII. kongresa ZKJ na slovenske prilike.

Iz velenjske občine je bilo na kongresu 11 delegatov, ki so jih izbrali komunisti, da so jih zastopali na tako pomembnem zborovanju slovenskih komunistov. To so bili: Viktor Krašek, Franc Kovše, Stane Rošar in Ciril Grebenšek iz rudnika lignita Velenje, Vida Klemenčič iz zdravilišča Topolšica, Ludvik Mali iz občinske skupščine, Edo Centrih iz sodišča Šoštanj, Franjo Kljun iz energokemo-kombinata, Leopold Dvoršek iz Termoelektrarne Šoštanj, Anica Podlesnik iz osnovne šole G. Šiliha Velenje, in Riko Jerman — predsednik gospodarske zbornice SRS. Kot član CK ZKS je bil na kongresu tudi Ivo Jamnikar — sekretar občinskega komiteja ZKS Velenje.

Delegati so sprejeli resolucijo V.

kongresa ZKS, ki je temeljni dokument o nalogah slovenskih komunistov pri nadaljnjem uveljavljanju ekonomskih in družbenih odnosov. Izvolili so tudi nov centralni komite, revizijsko in kontrolno komisijo. V nov centralni komite so ponovno izvolili Ivo Jamnikarja — sekretarja našega občinskega komiteja. Neposredno po zaključku kongresa so na prvi seji novega CK ZKS izvolili izvršni komite in sekretarje: za političnega sekretarja tovariša Miha Marinka, za organizacijsko-politični sektor Alberta Jakopiča, za družbeno-ekonomski sektor Viktorja Avbija, in za ideološki sektor Staneta Kavčiča.

Mi

(Nadaljevanje na 4. strani)

V delovnem predsedstvu kongresa je bila tudi Vida Klemenčič, prva z desne

DOSLEDNO SMO IZPOLNILI NAŠO DOLŽNOST

V nedeljo, 18. aprila smo zaključili z letošnjimi volitvami. Na neposrednih volitvah smo volili poslansko kandidata za zvezni in republiški zbor. Tako smo v več mesecev trajajočem živahnem volilnem obdobju dokončno izvolili polovico odbornikov in poslancev v skupščinske organe. V naši občini je bil izvoljen za poslanca zveznega zbora Anton Bole in Hubert Mravljak za poslanca republiškega zbora skupščine SRS.

Hubert Mravljak je bil na nedeljskih volitvah izvoljen za poslanca republiškega zbora skupščine SRS

volilščih za volitve republiškega poslanca. Do 9. ure so zaključili volitve v domu počitka Salek, do 12. ure pa na voliščih pri Kelnarju in Grebenšku volivci Belih vod.

Poglejmo volilno udeležbo na voliščih za volitve poslancev v zvezni zbor: volitve v prostorih hmeljske sušilnice Rečica ob Paki 94,1 %, volitve v prostorih KU Smartno ob Paki 96,8 %, volitve v gasilnem domu Pakla vas 95,0 %, volitve v zadrudnem domu Gorenje 96,0 %, volitve v šoli Skorno 97,1 %, volitve pri Kelnarju v Belih vodah 100 %, volitve pri Grebenšku v Belih vodah 91,0 %, volitve v šoli Bele vode 94,7 %, volitve pri Ostrouhu Šentflorjan 90,8 %, volitve v prostnem domu Zavodnje 98,0 %, volitve pri kmetu Adamu v Topolšici 91,7 %, volitve pri Janerju v Topolšici 97,7 %, volitve v upravi bolnišnice Topolšica 97,5 %, volitve v prostnem domu Topolšica 95,7 %, volitve pri kmetu Strnaku v Ravnah 92,5 %, volitve pri kmetu KZ Velenje 92,0 %, volitve v prostorih KG v Ravnah 96,2 %, volitve pri Ograjšku v Šoštanju 95,5 %, volitve v II. osnovni šoli Šoštanj 92,0 %, volitve v II. osnovni šoli Šoštanj 95,5 %, volitve v KU Šoštanj 95,3 %, volitve v glasbeni šoli Šoštanj 96,1 %, volitve pri Skrbu v Lokovici 93,8 %, volitve v zadrudnem domu Lokovica 87,7 %, volitve pri Melensku v Gaberkah 95,8 %, volitve v gasilnem domu Gaberke 96,2 %, volitve v prostorih KO SZDL Družmirje 91,3 %, volitve na zunanjem obratu RLV 89,2 %, volitve v domu Svobode Perje 94,8 %, volitve pri kmetu Stropniku v Plešivcu 91,9 %, volitve v šoli Plešivec 97,3 %, volitve v šoli Skale 95,9 %, volitve pri Cevzarju v Hrastovcu 91,1 %, volitve v šoli Cirkovce 94,7 %, volitve v domu Ljudske tehnike Velenje 91,3 %, volitve v krajevni skupnosti Velenje 94,2 %, volitve št. 37 v šoli M. P. Toledo Velenje 95,4 %, volitve št. 38 v šoli M. P. Toledo Velenje 88,5 %, volitve št. 39 v šoli M. P. Toledo Velenje 88,7 %, volitve št. 40 v šoli M. P. Toledo Velenje 90,3 %, volitve št. 41 v šoli M. P. Toledo Velenje 90,7 %, volitve v delavski univerzi Velenje 96,7 %, volitve v kulturnem domu Velenje 98,0 %, volitve št. 44 v obratu KZ Velenje 92,9 %, volitve št. 45 v obratu KZ Velenje 92,0 %, volitve v prostorih KO SZDL Podkraj 96,3 %, volitve pri Grabnarju v Kavčah 92,7 %, volitve v prostnem domu Šentilj 97,7 %, volitve v domu

Pred petintridesetimi leti so udeleženci mednarodnega delavskega kongresa v Parizu proglasili 1. maj za delavski praznik. Nekaj let po tem so delavci v vseh zahodnoevropskih deželah stopili na ulice in javno povedali, da so brezobzirno izkoriščani. Zahtevali so živeti človeka vredno življenje. Osemurni delavnik, povišanje nizkih mezd, pomoč nezaposlenim — to so bile njihove osnovne zahteve. Borba takratnega delavskega razreda za življenjsko eksistenco in za naprednejšo družbeno ureditev je bila upravičena!

Pomen prvomajskega praznika se je v naši novi socialistični deželi popolnoma spremenil. Prvi maj, ki ga Jugoslovani že dvajsetič praznujemo v svobodi, ni več namenjen opozarjanju in dokazovanju delavskih pravic. Praznujemo ga v znamenju radosti in ponosa ob velikih sadovih skupnega dela in ob svetlih načrtih za lepšo bodočnost.

Od časov, ko je delavski razred opozarjal na svoj obstoj, smo podedovali neuničljivo energijo, ki se v nas samih še krepi in razvija. Iz tvornih sil tega delavskega razreda ne prestano razvijamo nove oblike človeških socialističnih odnosov med ljudmi. To pomeni, da je tudi danes ostalo gibanje delavskega razreda še nadalje živo, tvorilo in revolucionarno. Spremenili so se le cilji. Z nacionalno in socialno osvoboditvijo je v ospredju najvišje: osvoboditev dela in človeka. Osnovno merilo vseh ljudskih vrednot je svobodno delo, ki je osvobodeno mezdni odnos in administrativnih spon.

Kultura ni namenjena samo izbranemu sloju družbe

V Velenju je bilo 12. in 13. aprila zvezno posvetovanje o kulturi v komuni (o kulturnih domovih, o klubih, o družbenih centrih in o samoupravljanju v kulturi). Da je bilo za tako pomembno posvetovanje izbrano prav Velenje, ni bil slučaj. Odločitev organizatorjev je treba iskati v kvalitativnih oblikah in praksi našega družbeno-po-

Med vsemi pojavi in oblikami našega družbenega življenja je danes prav delavsko samoupravljanje temeljno in najzanešljivejše merilo naše gospodarske moči in stopnje družbenega razvoja. Priče smo velikih družbeno-ekonomskih sprememb, ko pred našimi očmi in z našim sodelovanjem raste in se oblikuje fizionomija nove socialistične družbe.

Član delovnih organizacij in vsi občani velenjske občine bomo ponovno podali obračun naših prizadevanj

in plodnih rezultatov. Sadove dela bomo odeli v praznično razpoloženje. Manifestacije in vzkljki pa bodo izraz notranjih čustev. Ob vsem tem bo prvi maj praznik oddiha in veselja. Nabrali si bomo novih moči, da bomo lažje premagovali ovire, ki nas v prihodnje še čakajo. In teh prav gotovo ni malo!

Še naprej se naj pogloblja in razvija delavsko samoupravljanje, ki krepi neposredno delavsko oblast! Naj živi največji praznik delovnih ljudi!

DELO PREBIVALCEV BELIH VOD JE VREDNO POHVALITI

Občani Belih vod si zadnja leta prizadevajo, da bi njihov kraj dobil resnično podobo napredka. Leta 1954 je zasvetila elektrika in pretežno delu Belih vod. Nekaj let kasneje so dobili šolo. Takoj nato so uredili okolico šole. Občani so v precejšnji meri prispevali s prostovoljnim delom, da je bil lansko leto izročen svojemu namenu šolski vrt s kopalnim bazenom. Prav tako so vzporedno tekla prizadevanja za gradnjo ceste v Bele vode. In res! Letos je prizadevanja krajevna skupnost Bele vode uspela, da so na podlagi zahtev, ki so jih podpirale lastna prizadevanja in volja občanov, pričeli graditi cesto v Bele vode. Krajevna skupnost ima izdelan program razvoja za leto 1965 in dolgoročni

program do leta 1970. Finančni plan za leto 1965 predvideva realizacijo v skupnem znesku 14 milijonov dinarjev, od tega v samopriskrbi ca. 6 milijonov dinarjev. Saj so posestniki gozdov darovali za cesto Grebenšek—Bele vode 247 m³ lesa, 247.000 dinarjev in pripravljeni so takoj priskočiti na pomoč s prostovoljnim delom. Posestniki, ki gravitirajo na cesto Grebenšek—Acman (Visočki vrh) pa so pripravili 54 m³ lesa in preko 300 delovnih ur.

Precejšen del prostovoljnega dela je opravila tudi mladina v okviru delovne brigade. Mladinci so očistili grmovje na vsej trasi do Belih vod. Sedaj je vse nared. V začetku maja pride na traso buldožer, ki bo začel v temelje nove ceste. Cesta bo prinesla Belim vodom bodočnost, saj ima vasica vse pogoje za razvoj živinoreje in turizma. Šolski mladinci pa bo odprla pot v šolsko osnovno šolo. Zaradi hitrejšega in uspešnejšega dela sta imenovana dva gradbena odbora, ki zelo dobro delata in pripravljata vse potrebno za pričetek del.

Program krajevnega skupnosti je dal jasne cilje vsakemu izmed holovojščanov in zato tudi tako velik interes pri pripravi na gradnjo. Spodbuda občanov samih je vredna pohvale. Predvsem pa želja po lastni udeležbi, ki je bila poredk za prispevke delovnih organizacij in skladov občine.

Tako je neposredna samouprava v Belih vodah dobila jasna stališča in cilje ter postala aktiven pobudnik nadaljnjega dela pri ureditvi komunalnih zadev.

Krajevni skupnosti Bele vode in njenim občanom želi uredništvo ob prazniku dela 1. maju in ob prvi številki našega občinskega glasila: Še mnogo delovnih uspehov in navidežne v Belih vodah!

(Nadaljevanje na 6. strani)

DAN USTANOVITVE OSVOBODILNE FRONTE

27. april je in bo ostal v slovenski zgodovini pomemben dan. Ustanovljena je bila Osvobodilna fronta slovenskega naroda. Takrat so se združile napredne sile v slovenskem kulturnem in političnem življenju v enotno organizacijo. Njihov namen je bil, da začnejo boj z okupatorjem. Pod vodstvom Komunistične partije je mali, po svoji usodi zatirani, slovenski narod prvič v politični zgodovini stopil v borbo z jasno perspektivo.

Skupaj z ostalimi jugoslovanskimi narodi smo Slovenci v borbi z najkrutejšim, najbolj nečloveškim in nasilnim okupatorjem, ki nas je kdajkoli tlačil, izrazili veliko revolucionarno težnjo po novih družbeno-ekonomskih odnosih in ustvaritvi oblasti delavskega razreda.

Osvobodilna fronta je bila vodilna organizacija, ki je mobilizirala in akcijsko usmerjala borbo Slovencev. Čeprav je monarhična Jugoslavija hitro in neslavno propadla, se je začel v revoluciji izoblikovati lik nove Jugoslavije. Aktivna borba za svobodo, ki je ustvarjala v slovenskih množicah nov odnos do svobode, je postala istočasno velik politični nosilec nove bodočnosti. Osvobodilna fronta je imela dvojno nalogo: voditi borbo proti krvavi in kruti tedanjosti ter voditi borbo za lepšo in drugačno bodočnost. Bodočnost je bila izražena v volji in potrebi najširših slojev slovenskega ljudstva, da bi ustvarili družbeno-ekonomsko

sko enotnost in nacionalno enakopravnost. Skratka, što se je za oblast delovnega ljudstva!

Po osvoboditvi, ki je bila obenem zmaga socialistične revolucije, je ostala vloga Osvobodilne fronte enaka: biti organizacija vseh naših delovnih ljudi, preko katere želimo ustvariti socialistične in demokratične odnose ter uveljaviti in utrditi samoupravni sistem.

Zgodovinskih datumov se vedno spominjamo z namenom, da osvetlimo pomen in vsebino, ki jo imajo kot pomembni časovni mejniki v sedanjem razvojnem procesu družbe. 27. april je pomemben zaradi tega, da poudarimo tesno povezanost današnjega dela Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije s tradicijami in uspehi naše polpretekle dobe. Ne smemo pozabiti, da je narodnoosvobodilna borba temeljni kamen na katerem gradimo današnja načela.

Dan ustanovitve Osvobodilne fronte je tisti zgodovinski mejnik, ko smo zagnali zastor žalostne preteklosti in odprli novo poglavje svoje zgodovine. Na eni strani mejnika je ostala zgodovina v kateri je bilo slovensko delovno ljudstvo ponižano na stopnjo hlapcev. Na drugi strani tega mejnika pa se začena graditev nove družbe. Nove ne-le po materialnem napredku, temveč tudi po odnosih, ki osvobajajo delovnega človeka in ga usposabljaajo za upravljalca svojega lastnega dela.

NA VOLISCU...

Edo Centrih — predsednik občinske zveze za telesno kulturo

PRAVOČASNO IN OBJEKTIVNO
OBVEŠČATI OBČANE

»Če naj bo list predvsem lokalni časopis naše doline in občine Velenje kot celote, bi verjetno bilo umestno najprej poiskati temu primeren naslov časopisa.« »Saleški rudar bi sicer bolj ko ne nadaljeval tradicijo časopisa »Rudar«. Vsekakor nosijo tudi levji delež celotnega družbenega življenja v naši občini velenjski rudarji. Vendar, gledano s stališča občanov izven mesta Velenja, ne bi kazalo temu časopisu dati že v naslovu poudarka vsemu temu. Zato smatram, da bi časopis lahko imel tudi kak drug naziv — »Saleške novice«, »Naš glas« ipd.

Bodoča naloga našega lista kot informatorja o dogodkih v naši občini naj bi bila v glavnem naloga pravočasnega in predvsem objektivnega obveščanja o dogodkih v naši občini. Če pa naj ima list tudi vlogo pri oblikovanju socialističnih družbenih odnosov, potem bo pač moral biti tudi najpomembnejše komunikacijsko sredstvo med občinsko skupščino, družbeno-političnimi organizacijami in društvu na eni strani ter občani na drugi strani. Smatram, da bo glavni poudarek pri obravnavanju gospodarskih problemov naše občine in seveda pri obravnavanju problematike na področju družbenih služb. List ne bo smel zanemariti rednega poročanja o delu občinske skupščine in njenih organov, občinskega odbora SZDL, občinskega komiteja ZKS, kakor tudi sindikatov in mladine.

Od tega, kako bo list zastavil vlogo in bodoče naloge, je pač odvisno tisto, o čem naj list piše. Občinska zveza za telesno kulturo s svoje strani predvsem želi preko lista obširno poročati o delu vseh telesnovzgojnih organizacij v občini. Tako naj list piše o življenju in delu posameznega društva ali sekcije. Zlasti pa bi naj list prinašal čimveč konkretnih podatkov z različnih tekmovanj, gostovanj in sploh o stvareh, ki zanimajo ljubitelje športa in telesne vzgoje. Seveda želimo na straneh lista kaj več povedati o delu občinske zveze za telesno kulturo, o problemih in težavah, zlasti pa o bodočih nalogah.

tribuna vaših mnenj

VPRAŠALI SMO

Kakšna naj bo vloga in bodoča naloga Saleškega rudarja pri spremljanju dogodkov v občini in oblikovanju socialističnih družbenih odnosov?

O čem naj največkrat pišemo na straneh našega časopisa?

ODGOVARJAJO

MAKS PODLESNIK — predsednik občinske zveze Svobod in prosvetno-kulturnih društev
EDO CENTRIH — predsednik občinske zveze za telesno kulturo

JOŽE VEBER — predsednik občinskega komiteja zveze mladine Slovenije

FRANC NOVAK — predsednik občinskega odbora Rdečega križa Slovenije

Se nekaj osebnih pripomb na vaše vprašanje.

Kot lokalni list bo moral časopis vsebovati tudi neke vrste »tedenski pregled političnih dogodkov doma in po svetu«, »kulturno kroniko« in seveda »športni pregled«. »Kronika« pa mora poročati o najzanimivejših dogodkih z vseh torišč življenja in dela naše občine. Mislim, da tudi ne bo odveč, če seznanjamo občane z delom občinskih upravnih organov, občinskega sodnika za prekrške in končno tudi z delom občinskega sodišča. Naš lokalni list naj predvsem omogoči, da bomo lahko preko njega seznanili naše občane in delovne skupnosti s »Priporočilom o nadaljnjem zatiranju kriminalitete in nekaterih drugih za družbo škodljivih pojavov«, ki ga je sprejela zvezna skupščina. To priporočilo moramo v naši občini izvajati, pri čemer so dolžni pomagati vsi družbeni faktorji naše občine.

Maks Podlesnik, predsednik občinske zveze Svobod in kulturnoprosvetnih društev

PIŠITE O KULTURI

»Z domačim informativnim glasilom lahko mnogo pridobimo. V njem naj bi našli svoje mesto dogodki, ljudje in njih dejanja, ki zaslužijo priznanje ali grajo v zvezi z družbeno aktivnostjo v občini. Naš list naj ne bi vrednotil obrazov in besed, ampak vzore in dejanja.

Bodril naj bi občane in kulturno prosvetne amaterje, da ne bi odjenjali od bogate tradicije množične kulture. Dal naj bi vedeti tudi tistim, ki oklevajo, da brez splošne kulture ni materialnega bogastva, a tudi če bogastvo je, ga ljudje brez ustrezne kulture ne znajo človeško uživati.

Zato naj bi naš list pomagal kulturnim institucijam s tem, da bo ustvar-

jal pozitivno javno mnenje, da bodo imele množično oporo vselej kadar je treba zanje žrtvovati čas, navzočnost in gmotna sredstva.

Za občino Velenje je značilen silen gospodarski vzpon v zadnjih desetih letih. V ozadju pa je ostalo tisto, kar običajno spremlja potenciran dvig gospodarstva: vzgoja in šolanje mladine, izobraževanje odraslih, zdravstveno prosvetljevanje, ekonomika potrošnje v gospodinjstvih, socialne potrebe, smisel in pogoji za družabnost, medčloveški odnosi na vseh ravneh, skratka, družbena zavest sploh.

Brez posebnega posluha in sposobnosti za dojemanje teženj ljudi in brez znanstvenih socioloških raziskovanj lahko ugotovimo, da večina občanov zavestno ali podzavestno čuti, prizadei in bolj osveščeni pa očitno izražajo težnjo po intenzivnem, zavestno organiziranem reševanju teh vprašanj.

Ce so ti pojavi tako živi in tako množični in če je Saleški rudar postavljen v njih središče, potem naj o njih piše z namenom, da bi izzval javnost k reševanju in da bi osvestil vse, ki so jim vzroki zanje tuji. Tudi one, ki ne razmišljajo o posledicah — to pa smo menda vsi občani.

Franc Novak — predsednik občinskega odbora RKS

SALEŠKI RUDAR DAJE NOVE MOŽNOSTI, DA BOMO OBVEŠČALI
OBČANE

»Lansko leto smo praznovali 20-letnico ustanovitve Rdečega križa Slovenije, 100-letnico obstoja te organizacije pa smo praznovali 1963. leta. Že samo to dejstvo pokaže, da ima organizacija Rdečega križa tradicijo, katero moramo še nadalje krepiiti in razvijati. Jugoslovanski Rdeči križ je prostovoljna humanitarna organizacija, ki je program dela v celoti vskladila z našim družbeno-političnim razvojem in potrebami, ki jih narekuje današnji čas. Njegova naloga je, da samostojno ali v sodelovanju z drugimi družbenimi organizacijami in društvu aktivno usposablja naše občane v skrbi za sočloveka.

Mnogokrat bi morali o programu in akcijah obveščati širšo javnost. Ven-

dar smo se morali sedaj zadovoljiti le z obvestili potom letakov. Zato pozdravljam lokalni časopis, ker vidim v njem nove možnosti pri razvijanju programa in aktivnosti naše organizacije. S tem, ko bodo občani seznanjeni s tekočimi družbenimi in gospodarskimi dogajanj v občini, bodo lahko v večji meri sami posegli v aktivno delo.

Jože Veber, predsednik občinskega komiteja ZMS

PISATI O AKTIVNOSTI IN
ŽIVLJENJU MLADINE IN NJIHOVIH
TEŽAVAH

»Začetek izdajanja Saleškega rudarja kot lokalnega lista naše doline je bil nujno potreben. Ob današnjem tempu družbenih dogajanj v naši občini je nemogoče seznanjati občane o vsem v dnevnem ali pokrajinskem listu, ki ni niti polovico dogodkov spravil na svoje strani.

Pričakujem, da bo naš list vsestransko seznanjal vsakega občana s problemi in uspehi delovnih kolektivov, družbeno-političnih ter društvenih organizacij, obenem pa naj bi kar najbolj približal in posredoval delo občinske skupščine. V listu ne bi smelo manjkati raznih prispevkov občanov in njihovih kritičnih ocen na nepravilnosti okrog nas. Prav je, da z njimi seznanimo vse naše prebivalce.

Na drugo vprašanje odgovarjam s stališča Zveze mladine. Naša želja je, da seznanjamo javnost z vsemi aktivnostmi naše organizacije in sploh mladih v občini. Se vedno nam očita, da je mladina nezainteresirana in neaktivna za družbena dogajanja. Vemo, da to ni res. Ravno s pomočjo Saleškega rudarja želimo prikazati življenje in delo mladih, tako na delovnem mestu, kakor tudi v prostem času. Prikazati pa želimo tudi njihove težave in probleme, s katerimi se srečujejo. Pri njihovem reševanju pa ne najdemo vedno pravega razumevanja. Prepričan sem, da bo s takšno vsebino imel Saleški rudar veliko mladih bralcev.

POGOJI,
V KATERIH
SE IZOBRA-
ŽUJEJO,
SO
IDEALNI!

Ze sedaj prihajajo prošnje za sprejem v rudarski šolski center Velenje. Letos je v obeh poslopih centra sedem sto učencev. V jeseni se bo število povečalo na tisoč.

Samo ti podatki ne bi povedali dovolj. V rudarsko poklicno šolo še sprejemajo učence, ki so uspešno dovršili šest razredov osnovne šole.

Šolski center združuje več poklicnih šol. Tako za rudarje, kot za kovinarje in električarje. Tisti, ki so izpolnili sedemnajsto leto, se lahko vpišejo v enoletno šolo za polkvalificirane rudarje — pomočnike kopačev.

V centru pa že tretje leto poteka pouk v srednji tehniški šoli v oddelku za rudarje. Studij teh fantov bo trajal pet let. Tesna povezava teoretičnega dela s praktičnim v srednji tehniški, kot v drugih šolah, je jamstvo, da se bodo mladi rudarji dobro pripravili na delo.

Učenci imajo svojo šolsko jama in lastno proizvodnjo. Z njo se vzdržujejo. Nad sto mojstrov in učiteljev vzgaja in uči fante, ki so se odločili za lep, a zahteven poklic. Pogoji, v katerih se šolajo mladi rudarji, so idealni. Preteklo leto so zgradili zanje še eno šolo. Ta je moderno urejena. Opremljena laboratorije in uvajajo kabinetni pouk. Vse bolj postaja tu pomembno izobraževanje učencev. Vsako leto bolj zaostrojuje kriterije pri ocenjevanju. Jasno je, da mehanizirana jama potrebuje rudarja, ki ni samo fizično močan, ampak tudi strokovno in splošno razgledan.

Uvajanje novih metod dela v jami in uvajanje novih strojev terja vse več znanja in zato vse več učnih prizadevanj učencev. Pred dnevi so se zbrali vsi učenci šole na skupnem sestanku. Pregledali so učne uspehe predzadnje redovalne konference. Učni uspeh je 70 odstoten. Na sestanku so obsodili neopravičeno izostajanje nekaterih učencev. Sklenili so, da bodo izboljšali delovno disciplino in do konca leta popravili uspehe. Mladinska organizacija na šoli bo z razrednimi aktivni odklanjala vse nepravilnosti in skrbele, da besede ne bodo ostale le na papirju.

Pred nedavnim so si rudarski šolski center ogledali socialistni delavci in psihologi iz vse Slovenije. Prihajajo tudi

novinarji raznih listov iz vse Jugoslavije. Zanimivo si je v centru pogledati knjigo vtisov. Mogoče bi iz vseh lahko napisal samo en stavek: »Pogoji, v katerih se izobražujejo mladi rudarji, so odlični!«

Da, tako je! Šola s sodobnimi, avdiovizuelnimi sredstvi, omogoča kvaliteten pouk. Mojstri na delovnih pazijo, da učencu odkrijejo sleherno operacijo, ki jo mora poznati.

Domovi, v katerih preživljajo mladi rudarji preostali čas, so prijetno domovanje vsem. Prostori za učenje, svetle spalnice, topla voda — vse to je le del tega, kar domova nudita.

Malo je tistih, ki so se ustrašili dela v jami. Najprej so premagali domotožje. Red, dobra hrana in stanovanje — vse to je zastoj — so dovolj vabljivi pogoji, da učenec ostane.

Učenci dozorevajo in razmišljajo. Rudnik jim bo odrezal lep kos kruha! Delati moraš itak povsod! Tudi perspektiva velenjskega rudnika je jasna. Sleherni mlad rudar, ki bo discipliniran in voljan pridno delati, si bo v Velenju kaj lahko uredil prijetno življenje.

Te dni je v tretjem letniku rudarske poklicne šole 60 fantov.

Se dober mesec in ločili se bodo od šole. Proizvodnja jih bo sprejela kot mlade strokovnjake, ki znajo delati in misliti. Mladi kopači na delovnih mestih ne bodo pozabljali vsega tistega, kar jim je dala premišljena, strokovno neoporečna in dobronamerna učiteljeva beseda. Prepričani smo, da se mladi kopači, ki jih je Velenje priklenilo s svojo lepoto in jih je teorija in praksa uvedla v poklic, ne bodo nikoli izneverili rudarjem.

Kje so tisti prvi trenutki strahu, o katerih so pisali v prvih spisih? Kje je domotožje, ki so ga premagovali prvo leto? Kje so tiste težke razmere, v katerih so živeli mnogi fantje, preden so videli Velenje? Vse je ostal le še spomin.

Danes so misli teh fantov uprte v bodočnost. V premož, v zaslužek, v čast, ki premaguje ovire, v zavest, da so ustvarjalci novega, lepega življenja. Ze zdaj bi jih radi vi-

UČENCI PRI POUKU

dell v ceremonijalnem skoku čez kožo. Matere si brišejo solze, ko fantje obljubljajo: »Svojemu poklicu se ne bomo izneverili!«

Hitro minejo leta. In kadarkoli hiti mlad rudar mimo šolskih oken, se nehoti spomni na tiste dni... Da, bilo je lepo. »Kako dobro nam je bilo, pa nismo vedeli!« V. Š.

Naše delo
je skrb za
mladino

Občinski odbor zveze prijateljev mladine in društva v Sošanju, Velenju, Topolšici in Smartnem ob Paki, iščejo vse možnosti, da bi dokaj obsežen plan dela čim bolj realizirali. Zato sodelujejo z vsemi organizacijami, ki delajo z mladino.

Predsednik občinskega odbora tovariš Franjo Čepin je povedal, da je njihovo delo pestro in uspešno. Ukvarjajo se s takšnimi problemi, ki jih bi po vsej logiki morali reševati starši sami. Vendar je ravno nasprotno. Nerazumevanje nekaterih staršev in nepravilna vzgoja otrok, pripeljejo pogostokrat do duševnih motenj in do podhranjenosti. Zato se pri delu poslužujejo takšnih oblik, da bi bili uspešni v vseh primerih. Delajo v treh komisijah: pionirski, za varstvo družine in komisiji za rekreacijo in letovanje.

Najaktivnejša je pionirska. V njen obseg dela spadajo tudi Jugoslovanske pionirske igre. Ta čas imajo občinsko šahovsko prvenstvo. Komisijo vodi Stjepica Martinšek.

Letos nameravajo poslati 160 otrok v zdravstveno kolonijo Novi grad. Stroške za letovanje teh otrok bo plačal komunalni zavod za socialno varovanje. Poleg tega pa bodo poslali na redno letovanje na otok Stenjak 350 otrok. Cena za prehrano, varstvo, vzgojo in zdravstvene storitve bo 1400 dinarjev. Socialno šibke otroke bodo skušali poslati na letovanje brezplačno ali nekoliko znižati stroške letovanja. Vendar zaradi majhnih sredstev in nekoliko višje cene, kot je bila lansko leto, ne bodo mogli letovati vsi otroci.

Morda bi bilo dobro, da bi tiste delovne organizacije, ki regresirajo letovanje svojih članov in njihovih ožjih svojcev, dale regres tudi takrat, če gredo letovati v otroška letovišča sami otroci. Na ta način bi v delavskih početniških domovih pridobili proste kapacitete v sezonskih mesecih.

PO V. KONGRESU ZKS

(Nadaljevanje z 2. strani)

Delegati iz naše občine so plodno sodelovali v razpravah na kongresnih komisijah. Ker so naši bralci lahko spremljali delo V. kongresa ZKS po radiu, televiziji in dnevnem tisku, zato o poteku kongresa ne bomo obširneje poročali. Odločili pa smo se da, bomo v našem glasilu v izveščkih ali celoti objavljali razprave delegatov iz občine Velenje.

V današnji številki časopisa objavljamo izveščke iz razprave tovariša Franja Kljuna.

Delegat Franjo Kljun — diplomirani strojni inženir, je govoril o strokovnih kadrih, ki delajo v naših delovnih organizacijah, njihovi aktivnosti v družbeno-političnem življenju in o nasprotju med fizičnim in umskim delom.

Naprej je dejal, da je možen še večji napredek v naši industriji in gospodarstvu, če bodo delovna mesta zasedena z ustreznimi strokovnimi kadri. Kandidati, ki hočejo delati na gotovih strokovnih delovnih mestih morajo imeti družbeno priznane kvalifikacije in znanje. Prišli smo že do takšne stopnje družbenega in gospodarskega razvoja, ki nam omogoča izbiro potrebnih strokovnjakov.

Strokovnjake zaposlimo na odgovarjajoča delovna mesta

Pri reševanju kadrovskih potreb in nasprotij smo počasni, neelastični, nedosledni in omahljivi. Ne delamo tako kot smo se prej domenili.

Ce smo omogočili ljudem šolanje in zagotovili potrebna materialna sredstva, zakaj jih potem ne zaposlimo na ustreznih strokovnih delih. Večkrat smo že razpravljali o nerazumevanju delovnih kolektivov in tudi odgovornih ljudi do kadrov, ki jih štipendirajo. Ni dovolj samo povečanje štipendij, čeprav so materialna sredstva pogoj za redni, nemoten in uspešni študij.

S podpisom štipendijske pogodbe bi se morali začeti medsebojni odnosi med štipendistom in delovno organizacijo. Že z učenci v osemletkah bi morali tesno sodelovati, ker bomo od tu dobivali potrebne strokovnjake.

Kadar govorimo o strokovnih kadrih opazimo, da nekateri, med njimi tudi člani Zveze komunistov, zelo radi podcenjujejo njihovo znanje. Smatrajo, da je možno dobiti kvalifikacijo na enostaven način. Vendar pot do znanja zahteva veliko truda in samopremagovanja. Dobro bi bilo, da bi ti isti posamezniki, ki ne upoštevajo in ne vedo koliko truda je potrebno vložiti pri študiju, imeli toliko volje po znanju, da bi sami začeli študirati.

Neizogibno je dejstvo, da morajo naše delovne organizacije razvijati, izpopolnjevati in opravljati tiste osnovne dejavnosti, ki jim jih je zaupala družbena skupnost. Delo posamezne delovne organizacije pa bo tem boljše, čim polnejša bo njena organizacijska shema in čim ustrežnejši bo tehnološki postopek. Vse to je možno doseči z ustreznimi strokovnjaki. Kdor ne stremi za omenjenimi cilji, ne opravlja dosledno zaupane mu naloge.

Merilo za nagrajevanje strokovnjakov naj bo uspeh delovne enote

Strokovne delavce, ki jih zaposlimo na ustreznih delovnih mestih, je potrebno tudi dosledno zaposliti. Ni dovolj, če imamo v delovni organizaciji kadre, vazo je kaj ti kadri delajo in če sploh kaj delajo. Nedelavnost, nezainteresiranost, neodločnost in malomarnost izvirajo iz človeka samega in to tem bolj, čim bolj je posameznik k temu

nagnjen in čim manj se mu je razvila zavest upravljalca in ustvarjalca. Lahko so temu vzrok tudi neurejene razmere v delovni organizaciji. Slab medsebojni odnos, zapostavljanje in nestimulativni osebni dohodki so vzroki, ki stopnjujejo nedelavnost posameznika.

Strokovnjaki morajo delati predvsem to za kar so izučeni. Se več, na delovnih mestih bi morali osnovno znanje izpopolnjevati. Vsi načrti in elaborati morajo biti dejanski odraz njihovega poglobljanja in razmišljanja, ki je oporo na strokovno znanje in znanost, ki se je razvila do današnjega stanja.

Za uspešno delo strokovnjakov pa moramo najti tudi ustrezna merila na

nobo, zavist in individualnost ter razlo, ki ga imajo na delovnem mestu.

Pri procesu materialne zainteresiranosti se vedno hitreje razvija proces duševne zainteresiranosti. V zavest prihaja spoznanje osvobojenega dela in zato vedno večja odgovornost in želja po odgovornosti. Želja, da z vestnostjo in z znanjem, veseljem in ponosom delamo, ker smo bili izbrani na višje delovno mesto, bodisi v delovni organizaciji ali širši družbeni skupnosti. To je možnost, ki je dana vsakemu našemu občanu. V tem je tudi odpravljanje klasičnih nasprotij med fizičnim in umskim delom. Premagovanje teh nasprotij pa je povezano s premagovanjem nasprotij v samem človeku. Premagovati mora le-

Ob prazniku dela

1. maju

želimo mnogo delovnih uspehov našim bralcem in vsem občanom velenjske občine!

»UREDNIŠTVO«

podlagi katerih jih bomo stimulirali. Prejemke strokovnjakov moramo vezati na uspeh delovne enote in delovne organizacije kot celote.

Sistem delitve po delu mora biti tudi za strokovne kadre tesno povezan z merili, ki ocenjujejo rezultate dela. Če nekdo ne odgovarja na določenem delovnem mestu mora biti zamenjan. Če je to delovno mesto neustrezno ocenjeno, mu je pravzaprav vseeno, če je zamenjan. Če bi bilo to delovno mesto pravilno ocenjeno, mu ne bi bilo vseeno, da je zamenjan. Pri vsem tem je izredno važna kontinuirana rast strokovnjakov od enostavnejših del k zahtevnejšim delom.

Strokovnjaki morajo integrirati v družbo kot njen najbolj sposoben del

Ker strokovnjaki niso nekaj izven družbe ali poleg nje, zato je potrebno, da so aktivni v družbeno-političnem življenju in delovni organizaciji ali izven nje. Integrirati morajo v družbo kot njen najbolj sposoben del. Nasprotovati moramo temu, da okrog teh ljudi ustvarjamo nekako zaščitno mrežo lažne družbeno-politične aktivnosti, kamor se lahko skrivajo, ko bežijo pred odgovornostjo svojega delovnega mesta. In obratno, v samoupravnih organih, družbeno-političnih organizacijah in drugje se zopet izgovarjajo na zahtevno in odgovorno de-

vijati pozitivne lastnosti. Ni ga namreč človeka, ki ne bi želel vedeti več kot ve, ki ne bi želel imeti večje odgovornosti v delovni organizaciji in družbi kot jo ima. Se več pa je takih, ki bi radi imeli veliko materialnih dobrin, diplomu fakultete ali srednje šole, znanje kvalificiranega delavca, višje delovno mesto; a vse brez prizadevanja in truda.

Ustavno načelo rotacije in reelekcije je omogoča afirmacijo ljudem, ki so prizadevali na večjih področjih. Rotacija ne bi smela zajeti nekoga, ki na svojem delovnem mestu ustreza, ne pozna pa delo, ki ga zahteva delovno mesto na katerega naj bi prišel po rotaciji. Rotirajo lahko samo ljudje, ki si prizadevajo, da na novem delovnem mestu še bolj spoznajo druga področja človeške in družbene dejavnosti.

Pogosto ne najdemo prave razlike med mladim in starim strokovnjakom. Mlad je tisti, ki je po duhu, prizadevanjih in delu mlad. Leta in starost človeka ne igrajo nobene vloge. Leta igrajo vlogo le pri izkušnjah ljudi. Če so ljudje, ki imajo veliko izkušenj »mladi« po duhu, delu in prizadevanjih, potem lahko mlade strokovnjake usmerjajo, vodijo in jim dajejo ustrezna delovna in življenjska navodila.

KRATKE NOVICE

Zavod za zaposlovanje delavcev je ugotovil, da je zaradi omejitve investicijskih sredstev velik pritisk delavcev iz drugih republik. Na zavod pride tedensko povprečno 80 ljudi. Največ delavcev so zaposlili v gradbeništvu.

V Napotnikovi galeriji na II. osnovni šoli Šoštanj je bila odprta razstava akademskega slikarja Bojana Golija iz Maribora.

Bojan Golija je končal akademijo za likovno umetnost v Ljubljani in dveletno specialno šolo za grafiko pri prof. Božidarju Jakcu. Po končanem šolanju je bil na študijskem popotovanju po Japonski. Razstavljal je v Lundu na Švedskem, Tokiu ter vseh večjih krajih Slovenije.

Krajevna skupnost in delovne organizacije v Šoštanju se pripravljajo, da bi z angažiranjem lastnih sil in s prostovoljnimi delom uredili izgled mesta. Urediti nameravajo zelenice in poti ter ostale komunalne pomanjkljivosti. Inicijator akcije je kolektiv šoštanjske termoelektrarne.

Trgovsko podjetje »Bazen« bo na Saleški cesti 22 uredil prodajalno otroške konfekcije. Prodajalna bo sodobno opremljena. Na zalogi pa bodo imeli konfekcijske izdelke za vse starosti otrok. Notranjost lokala bo uredil Jože Horvat-Jaki iz Nazarij.

Na praznovanju občinskega praznika v Banja Luki je bila petčlanska delegacija občinskega združenja borcev iz Velenja. Z Banja Luko imajo Velenjčani že več let dobre medsebojne stike. Tudi ta obisk je imel namen še bolj okrepiti vezi bratstva in enotnosti. V delegaciji so bili Lazo Zrnič, Slavko Vrtačnik, Andrej Stegnar, Ludvik Ograjenšek in Filip Lesnjak.

Košarkaško igrišče v Šoštanju so obnovili. Igrišče bodo poleg košarkašev uporabljali tudi rokometaši in kotalkarji. TVD »Partizan« bo ustanovil kotalkarsko sekcijo. Dobili bodo vaditelja, ki bo poučeval kotalkarje o osnovah kotalkanja. Vse boljše kotalkarje pa bodo napotili v Velenje, kjer so dosegli že vidnejše uspehe.

Proizvodne konference, uspešna oblika dela

Občinska organizacija Zveze mladine ima včlanjenih v 29 aktivih 2589 članov. Letos so ustanovili aktiv v trgovskem podjetju »Velma«. Obnovili pa so delo štirih aktivov.

Sekretar občinskega komiteja ZMS tovariš Mile TOPOLOVEC je povedal, da so najbolj aktivne mladinske organizacije v delovnih kolektivih. Tu mladinci, preko različnih oblik dela,

idejno vzgojnega dela, saj je Zveza mladine že od nekdaj bogata s pestrimi oblikami, ki pritegnejo mladino. Sole za življenje so prav gotovo ena izmed zanimivih in potrebnih načinov izobraževanja mladink in mladincev. Poleg te oblike pa so še marksistični krožki, klubi OZN, oddelki političnih šol in šol za mlade samoupravljalce.

Po mnenju tovariša Topolovca ima mladina v naši občini vse možnosti aktivnega dela. V Velenju je mladinski klub, počitniški dom, športna igrišča in razna specialna društva v katerih bi mladinci morali najti svoje zatočišče. Nič slabše ni v ostalih krajih. Klubi Socialistične zveze so opremljeni, vendar mladina redko zaide vanje. Delni vzrok je v slabi programski usmeritvi teh klubov. Zato bi morali aktivni na terenu sami sodelovati pri sestavljanju in izvajanju klubskih večerov. Zakaj želja po samostojnih mladinskih klubih v vseh krajih, če obstoječi niso dobro obiskani?

Mile Topolovec je najmlajši odbornik občinskega zbora občinske skupščine Velenje. Vprašali smo ga kako bo v tem predstaviškem organu sodeloval pri reševanju mladinskih problemov.

Na vprašanje nam je najprej odgovoril, da posebnih problemov mladih sploh ni, ker so to problemi celotne skupnosti. Mladinska idejna iztirjenost in kriminaliteta niso tako ozki problemi, da bi jih lahko reševala in rešila samo organizacija Zveze mladine. To so stvari o katerih moramo skupno razpravljati. Mladinska organizacija je samo del subjektivnih sil in kot taka ima svoj program dela. Mobilizirati hoče mlade pri reševanju socialističnih odnosov. Ravno zaradi teh dejstev, smatra tovariš Topolovec, da kot odbornik občinskega zbora ne more samostojno nastopati kot predstavnik mlade generacije. Njegovo odborniško delo bo v prenašanju sklepov občinske skupščine pred organizacijo Zveze mladine. Ker se bo lahko na sejah seznanjal s širšimi komunalnimi vprašanji, zato bo na ta način njegovo delo v Zvezi mladine uspešnejše.

Mile Topolovec
sekretar
ObK ZMS
Velenje

sodelujejo pri reševanju vsakodnevnih problemov proizvodnje in samoupravljanja. Proizvodne konference so najbolj uspešna oblika dela mladinskih aktivov v gospodarskih organizacijah. Na občinskem komiteju bodo za to posvetili proizvodnim konferencam največ pozornosti.

Delo vseh aktivov v šolskih aktivih se povsem razlikuje od dela aktivov v delovnih organizacijah. Mladina na šolah se zbira v klubih OZN in na mladinskih urah. Aktivni pa so tudi v organih mladinske samouprave v razrednih in šolskih skupnostih. Z delom v teh organih se že sedaj mladinci v osnovnih šolah pripravljajo na kasnejše delo, ko bodo prevzeli nase naloge upravljalcev.

Mladinski aktiv bi morali posvetiti več dela idejno vzgojnemu izobraževanju. Čeprav je občinski komitej dal možnost izbire raznih predavanj, jih aktivni niso organizirali. Dobro bi bilo, če bi samostojneje prirejali oblike

SPOMINI PRETEKLOSTI

Januarja 1942. leta so jo odpeljali od doma gestapovci. Najprej v celjski stari pisker, potem v jetnišnico v Mariboru, v zapore v Grac, na Dunaj, Prago in Berlin. Preko šestih zloglasnih zaporov je končno prišla v pravi peklo: koncentracijsko taborišče RAVENSBRÜCK...

Tam je srečala še mnogo Slovenk, med njimi Vido KOSI, Danilo GRIL, Lojzko PANIČ, Lojzko DEŽMAN, Mijo BRINAR in druge.

Cebularjeva hiša v Mislinji pri Slovenj Gradcu je bila že od leta 1941 povezana z narodno osvobodilno borbo. Tu je bila javka med Ljubljano in Stajersko. Sem so prihajali že takrat španski borec Anton Znidarič, Dušan Kveder, Miloš Zidanšek, Izak Povh, mlada kurirka Milena Bokša in drugi.

Dana je bila tudi kurirka — že junija 1941. je vršila to službo, ko je šla po vezo v Lisično... Pozneje jo je nekdo izdal, ker so ga gestapovci prehujo mučili v zaporu... Zaprl jo so in vse do konca vojne, čez tri leta, je ostala v koncentracijskem taborišču Ravensbrück.

NEPRIČAKOVANI OBISK

Ravensbrück, decembra 1943

V spalnicah sploh niso nikdar kurili, niti v največji

zimi. Zime pa so bile v tem delu Nemčije vedno zelo ostre — v 1943. letu pa še posebej. Samo v jedilnicah so malenkost kurili, toda tam so se zadrževali le kratke čase ob kosilu ali večerji (če bi to, kar so dobili, sploh lahko imenovali tako). Slaba hrana in večni mrz sta bila tu trdna zaveznika proti človeku. Sestradanim je kri komaj še plapolala, kajti mrz je segal prav do kosti. V globokih voltinah so umirale mnoge oči...

Ze tretje leto sedi v krepkih ravenbrückskih razmer. Njeno izčrpano telo ni več podobno oni mladi deklici, ko so jo iz mariborskega zavora preko raznih jetnišnic v Nemčijo končno pustili v tem taborišču.

Blizalo se je novo leto. To je čas, ko se človek še bolj spominja svojih dragih, svojih prijateljev in znancev. V mislih je preletela Pohorje pozimi, smučanje in vesela silvestrovanja v planinskih kočah, vsa prešerna... pa tistih toplih kmečkih krušnih peči, na katerih si se res lahko do kosti ogrel. Kaj bi dala, da bi lahko tako, kot takrat, spet začutila toploto pohorske kmečke sobe in krušne peči!

Iz sanjarjenja jo je zbudilo klicanje njene številke pred taboriščno pisarno. Stražar je odprl paket, ki je bil poln gnilih jabolok. Odrinil jih je. Vzela je omot in ga od-

nesla v spalnico na pograd. Tu je s svojimi tovarišicami do potankosti pregledala vsebino od jabolke do jabolke. Vse je bilo gnilo. Nič za pod zob. Toda glej, nenedoma so na dnu omota našli v papir zavito fotografijo mame, očeta in strica. To so bili njeni najdražji...

Tudi fotografij niso smele imeti v taborišču. Ze leta ni videla nobene. Tudi njene tovarišice ne. Slika je tako postala pravzaprav last vseh. Vse so jo hodile gledat in

* *

BILA JE V

na njej je vsaka videla svojo lastno mater, očeta, strica in vse bližnje sorodnike.

Iz blaga so fotografiji sešile malj album, kjer je bila na varnem. Tudi kontrola ne bi opazila prepovedane slike, ker je album bil bolj podoben denarnici.

Tako so gnila jabolka prinesla v taborišče košček domačega kraja in domačega ognjišča.

iz naših delovnih organizacij

Postopno bodo osvojili proizvodnjo pralnega stroja superavtomat Gorenje

Kolektiv Tovarne gospodinske opreme po preselitvi v nove prostore ni zadovoljen z doseženimi uspehi. Organi upravljanja se zavedajo, da je delovni organizaciji zagotovljena bodočnost, če bo s stalnim povečanjem proizvodnje zagotovila krepitev položaja na tržišču.

Večini bralcev z našega področja je znano, da je »Gorenje« pred nedavnim pričelo s proizvodnjo pralnih strojev. Za ta proizvod so se odločili, ker ima zaradi hitrega rasta splošnega življenjskega standarda v naši državi in zaradi pomanjkanja proizvodnje na tem področju, proizvod zagotovljeno

prodajo. Za proizvodno organizacijo, predstavljajo številni preozko specializacijo, posebno še za to, ker je izdelava teh proizvodov v okviru države skoraj že presegla potrebe.

Razumljivo je, da samo podjetje »Gorenje« nima realnih možnosti, da bi tako kompliciran izdelek kot je pralni stroj samostojno osvajalo. Za osvojitve tega artikla bi tudi ob zadostnem številu strokovnjakov in potrebni opremi rabili več let. Zato je bila kooperacija s priznanim inozemsko tovarno edini izhod. Po večmesečnih pogajanjih s tujim kooperantom je bila končno sklenjena pogodba.

»Gorenje« bo na podlagi te pogodbe zagotovljeno postopno osvajanje proizvodnje pralnega stroja superavtomat — Gorenje, ki se je v naših trgovinah že pojavil. Dejstvo, da so bile prve količine takoj razprodane, samo potrjuje pravilno odločitev tovarne gospodinske opreme.

Kljub velikemu angažiranju pri razširitvi proizvodnje, v »Gorenje« niso zanemarili svoje redne proizvodnje. Nov način deviznega financiranja, katerega bistvo je v tem, da si mora vsak potrošnik deviznih sredstev s izvozom svojih izdelkov ustvariti ta sredstva, ki mu omogočajo uvoz surovin in reprodukcijskega materiala, je prizadel tudi »Gorenje«. Tovarna je pričela s izvozom svojih izdelkov šele leta 1963. To leto je izvozila za 100 tisoč dolarjev, medtem ko je lansko leto izvozila za 128 tisoč dolarjev. Potrebe podjetja po surovinah iz uvoza, predvsem po takolimenovani dekapirani pločevini za emajliranje, so znatno večje. Tako so leta 1963 uvozili za 370 tisoč, leta 1964 pa za 270 tisoč dolarjev.

Da bi letos zagotovili dovolj deviznih sredstev za uvoz surovin, ki so potrebne za nemoteno redno proizvodnjo in proizvodnjo pralnih strojev v kooperaciji, bodo morali vložiti velike napore v izpopolnjevanje in izboljšanje kvalitete svojih proizvodov. Izvoz bodo morali povečati kar za štirikrat. Uredili bodo predvsem redno proizvodnjo plinskih aparatov, štedilnikov in kuhalnikov, za katere obstajajo velike možnosti prodaje na področjih s čvrstimi valutami.

V »Gorenje« se tudi trudijo, da bi uredili in izboljšali svoj električni štedilnik, da bi ta ustrezal tehničnim zahtevam na zahtevnih zapadnoevropskih tržiščih, kar bi jim omogočilo izvoz tudi v Zapadno Nemčijo.

V rudniku lignita Velenje se pripravljajo na volitve v organe upravljanja

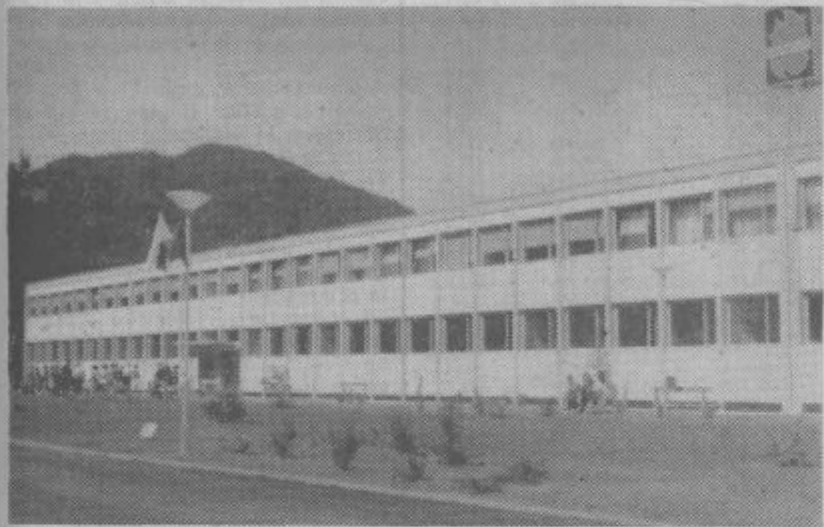
Rudniški kolektiv bo 14. maja obnovil svoje samoupravne organe s polovico novih članov. Družbeno-politične organizacije imajo polne roke dela. Pripravljajo gradivo za razgovore na zborih kolektiva, ki bodo te dni v posameznih ekonomskih enotah.

Ze predpriprave same kažejo, kolikšen pomen pripisujejo volitvam. Ne gre jim za formalizem, češ, tiste člane, katerim je potekla enoletna doba, je pač treba obnoviti z drugimi člani, da bo zakonito zadoščeno. Ne, novi tovariši, resni in preudarni, naj osvežijo njihov centralni delavski svet, njihove obratne delavske svete v ekonomskih enotah in odbore v obračunskih enotah, da bodo čim bolj čvrsti in odgovorno dajali smer za delo in poslovanje. To zasledujejo in hočejo! Tako pravi: Naloge letošnjega družbenega plana so zahtevne in za nadaljnji razvoj rudnika zelo pomembne. Zato ne sme biti nikogar, ki bi stal ob strani. Vsak in vsi bodo morali delati dobro in uspešno. Samo tako delo je lahko merilo za osebnostne dohodke, ki jih imajo. Če jih hočejo obdržati, bodo morali kot doslej, tudi v naprej dobro delati in uspešno poslovati. Bržčas pa še bolj kot doslej, da jih ne bodo zmedli sedanji ostri pogoji, ki jih nabekuje in zahteva stanje v gospodarstvu Jugoslavije. Naloge, ki jih bo nalagalo to stanje vsem delovnim kolektivom, bodo zelo zahtevne. Tako tudi za rudniški kolektiv. To jih ne plaši, niso malodušni. Nasprotno, to jih resni in vzpodbuja, da bodo še bolj kot doslej preudarno ukrepali, ko bo v besedi delo in delitev sadov tega dela. Dobro gospodarjenje ne teče samo, potrebna mu je gonilna sila, ki nikdar ne odpove in je vedno živa in sveža. Taka gonilna sila je lahko samo delovni človek, ki je neposredni nosilec in pobudnik družbenih in svojih interesov.

Ravno na to je usmerjeno predvolilno delo v rudniku lignita. Obračunske enote so njihove temeljne gospodarske celice. Tu so zarodki skupnega dela in skupnih ciljev. V obračunskih enotah iščejo neposredno pobudo. Ono živo gonilno silo, ki je porok, da bodo ekonomske enote in rudnik uresničile naloge iz letnega družbenega plana.

Samoupravna in gospodarska povezanost organov upravljanja v delovnih enotah in centralnih organov upravljanja mora biti res živa in neposredna. Ker le tako bo tudi sposobna za naloge, ki stoje pred kolektivom. V organe samoupravljanja bodo izvolili res najboljše člane kolektiva. Takšne, ki poznajo in razumejo naloge in cilje, vlogo in pomen v izgradnji in razvoju šaleške doline.

Sic!

NOVI OBRATI TGO »GORENJE« VE LENJE

USTANOVILI BODO AMBULANTO ZA POKLICNO USMERJANJE

Pogosto se dogodi, da delavcu ne izberemo primerne delovnega mesta. Tudi učencu po končanem obveznem šolanju ne najdemo poklica, ki bi mu vsestransko odgovarjal. Odkar se s poklicnim usmerjanjem in zaposlitvijo bolj sistematično ukvarjajo zavodi za zaposlovanje delavcev je takšnih primerov vedno manj. Pa vendar še ne smemo biti zadovoljni s tem kar imamo. Poklicno usmerjanje in izbira zaposlitve morata biti strokovno obdelana z vseh vidikov. Predvsem je potrebno sodelovanje specializirane zdravstvene službe.

Na posvetu o organizaciji medicine poklicnega usmerjanja, ki je bilo v Ljubljani — tega posveta so se udeležili tudi predstavniki našega zavoda za zaposlovanje delavcev — so ugotovili, da je potrebno ustanoviti ambulanto za tovrstno dejavnost. Na ta način bodo lahko pred zaposlitvijo in pred izbiro poklica, bolj smotrno upoštevali zdravstvene preglede. Izognili pa se bodo tudi nepotrebnih ponovnih pregledov.

Ker imamo v občini primerno organizacijo zdravstvene službe, zato namerava zavod za zaposlovanje delavcev urediti, v sklopu zdravstvenega doma Velenje, ambulanto za poklicno usmerjanje.

PIONIRJI NAM PIŠEJO

Kako smo pionirji pomagali pri volitvah

V nedeljo, dne 28. marca in 18. aprila letos smo imeli tudi v Belih vodah volitve. Zaradi lažje izvedbe volitev smo imeli tri volišča: pri Kelnertu (Visočki vrh), v šoli in pri Grebensku. Pionirji smo se obvezali, da bomo pripravili zelenje za okrasitev volišč. In tako smo obakrat pomagali. Vsak pri tistem volišču, kamor so šli voliti naši starši. Poleg tega smo pomagali

pri obveščanju, da smo članom odborov organizacij Belih vod, ki so bili zadolženi za obveščanje, prinesli vabila in tako prispevali k veliki volilni udeležbi.

Vsem prebivalcem Belih vod in našim staršem želimo uspešno in srečno praznovanje ob 1. maju.

Marica Slemenšek,
predsednik pionirskega odreda Bele vode

POMLAD V BELIH VODAH

(šolska naloga)

Končala se je zima in prišla je pomlad, katere smo zelo veselili. Spomladi se vrnejo ptice selivke in pevke, ki nam prepevajo pesmi, ki jih vso zimo nismo slišali. Tudi rožice so prikukale iz zemlje in krasijo polja ter travnike. V Bele vode pa je prišla še druga pomlad: začeli smo graditi novo

cesto! Pri tej gradnji pomagamo tudi mi pionirji. Očistili smo že vse grmovje ob trasi ceste. Bele vode bodo z novo cesto bolj zaživele.

Požgane Marija,
učenka VII. razreda
Bele vode

Ker nameravamo objavljati prispevke, ki nam jih pišejo naši najmlajši, zato vabimo k sodelovanju vse pionirje, da nam pišejo o njihovem delu v šoli, pionirski organizaciji in drugod.

Dragi pionirji, pridno pišite v Saleški rudar.

Kadrovsko bodo utrdili zavod za zaposlovanje delavcev

V zavodu za zaposlovanje delavcev bodo pridobili dva strokovna sodelavca. Že dalj časa čutijo potrebo po analitiki in psihologu. Psiholog bo ugotavljal pred poklicno usmeritvijo uče in ostale sposobnosti učencev, predno bodo ti izbrali svoj bodoči poklic. Analitik pa bo ugotavljal potrebe po zaposlitvi in nudil pomoč manjšim gospodarskim organizacijam pri izdelavi raznih elaboratov.

Zavod je sedaj uspešno sodeloval z osnovnimi šolami na področju poklicne usmeritve. Na vseh popolnih osemletkah so ustanovili posebne komisije v katerih so delali razredniki in ostali učitelji, ki učijo osme razrede. S svojo strokovno službo je zavod organiziral posebna predavanja za učence in starše. Predavanja so spremljali s filmi. Učencem so na ta način nazorno prikazali delo v posameznih poklicih.

Obiski in predavanja strokovnjakov z zavoda za zaposlovanje delavcev v Velenju so uspešno pripomogli k temu, da so se starši lažje odločili kam bodo poslali svojega otroka po končanem obveznem šolanju. Na zavodu menijo, da je sodelovanje s šolami koristno in potrebno. Tudi posebne komisije za poklicno usmerjanje so potrebna oblika dela. Ko bodo dobili psihologa bo delo zavoda na tem področju še uspešnejše.

Dopisujte v
»SALEŠKI
RUDAR«

Novo leto je bilo lepše — kajti vse, ne samo ona, so imele v gosteh svoje, čeprav samo na fotografiji...

SMRT

Gruča progasto oblečenih skeletov se je sklanjala nad smetiščem in brskala. Brskala je za življenjem, kajti bili so bližje smrti, kot bi si človek lahko predstavljal.

PREGNANSTVU

Mogoče je med smetjem kaj užitnega...

Človek tu ne pomeni nič. Še številka, ki jo je dobil ob prihodu je več vredna od človeka. Ona ga bo tudi preživela. Njo bodo skrbni rablji vpisali v vso germansko pedantnostjo v debele knjige, kjer zbirajo podatke o umrlih. Tudi ubijati je treba skrbno in »pošteno« — pošteno, kot je bil »pošten« ves njihov novi red.

Nobeden se ni nadejal, vendar je bila resnica. V smeteh so našli košček surove cvetače. Menda jo je nekdo iz kuhinje pomotoma vrgel v smeti. Skelet jo je pobral in vsi so ga gledali iz globoko udrlih očesnih votlin. To ni bil smeh, le izgledal je tako kot smeh, ker je vsem že primanjkovalo mesa, da bi pokrili svoje zobe. Posušile so se jim bile tudi ustnice.

Ta je našla življenje: košček karlijole.

Nekega dne je šel glas od ust do ust, da je prišla v logor komisija. Prvi dan niso vedeli zakaj je prišla — toda kmalu so spoznali njeno vlogo: bila je selekcijska. Grupa s smetišča se je počasi umaknila na apel. Večina je še isti dan končala v krematoriju.

Taboriščnice so to takoj opazile. Preplah je postal gospodar položaja. Preplah, da bi končale v velikih pečeh nosilcev kulture...

Mrzlično je šumelo po lagerju. Vsaka je želela čim boljše izgledati. Nekatere so si z rdečim papirjem mazale ličnice. Starejše so tisti šop las, ki je gledal izpod rute, če je bil siv, mazale s črnim loščilom za čevlje...

Porinili so jih pred selekcijsko komisijo. Člani komisije so bili esesovci. Brezbrižno so gledali svoje ujetnice,

ki so morale pred njimi najprej teči. Zdelo se je kot na konjskem sejmu, kjer prodajalec požene svojega konja, da bi pokazal, da še dobro teče.

Tako so gonili tukaj jetnice, da bi ugotovili njihove fizične sposobnosti. Potem so jih natanko ogledovali. Tiste, ki so pri teku obnemogle so takoj oddvojili in k njim priključili še tiste, ki jim je, po njihovi oceni, gledala že smrt iz oči.

»Ti« je rekel in s kazalcem uperil v jetnico. Ta »Ti« je pomenil konec življenja, kajti vsa grupa selekcioniranih žena je še isti dan končala v krematoriju.

Ti, ti, ti... neznansko trdi »ti« je še mnogim ostal v ušesu, če so imele srečo, da so se izvlekle žive iz lagerja.

Po pripovedovanju
žene Dane, napisal
Vlado Velenčak

DALJE PRIHODNJC

DOMA IN V SVETU

Koncem marca je bil na uradnem obisku v Jugoslaviji vršilec dolžnosti predsednika avstrijske republike zvezni kancler dr. Josef Klaus. Tridnevni obisk avstrijskega zveznega kanclerja in njegovih sodelavcev je potrdil, da so se odnosi med Avstrijo in Jugoslavijo res dvignili na stopnjo dobrega sosedstva in prijateljstva.

Dne 26. in 28. marca so bile v Sloveniji volitve za odborniške mandate v zboru delovnih skupnosti in občinskih skupščin. Na volitvah je bila velika udeležba.

Jugoslavijo je obiskal tunizijski predsednik Habib Burgiba. Z našim predsednikom Josipom Brozom Titom sta izmenjala mnenja o najbolj aktualnih problemih mednarodnega položaja. Med drugim sta razpravljala o krizi v OZN, ki močno zmanjšuje možnosti, da bi članice svetovne organizacije uspešneje sodelovale pri krepitvi miru in enokopravnega mednarodnega sodelovanja. Predsednika sta povedala svoja stališča o tem, kako bi prebrodili težave v katerih je OZN. Izrazila sta zadovoljstvo, ker se jugoslovansko-tunizijski odnosi dobro in plodno razvijajo.

Na seji izvršnega odbora zveznega odbora SZDL so razpravljali o ukrepih ZIS in naloga za nadaljnje urejanje razmer v gospodarstvu. Naši delovni ljudje so z razumevanjem sprejeli odlok o zamrzitvi cen in druge ukrepe, ki jih je sprejel ZIS za omejitev investicij na področju kreditne politike. Vsi ukrepi, ki so restriktivnega značaja, naj skupaj s postavkami družbenega plana za leto, zagotovo uresničijo osnovnih ciljev gospodarske politike in sicer: stabilizacijo gospodarstva in trga, stalno naraščanje življenjskega standarda in ustvarjanje trajnih pogojev gospodarjenja.

Potres, ki je bil 28. marca v Čilu je povzročil za 360 milijonov esku-dov (okrog 102 milijona dolarjev) škodo.

11. aprila, pred dvajsetimi leti, je umrl veliki revolucionar BORIS KIDRIČ. Umrl je v času, ko so nastajali prvi delavski sveti, sadovi naše socialistične ureditve, k čemu je Boris Kidrič veliko prispeval. V Ljubljani so, v počastitev spomina nepozabnega revolucionarja, iz sklada Borisa Kidriča podelili nagrade za znanstvene dosežke v Sloveniji. Podelili so deset nagrad sklada Borisa Kidriča in štiri nagrade za iznajdbe in izpopolnitve. Veliko Kidričevo nagrado letos niso podelili.

V veljavo je stopil nov zakon o osebnem imenu. Ta zakon prinaša pomembne novosti. V zakonu je dosledno izpeljano načelo enakopravnosti spolov. Prilimek ni več odvisen od tega, če je bil otrok rojen v zakonu ali izven njega.

V Buchenwaldu, bivšem nacističnem taborišču, kjer so esesovci od 1937. leta do 11. aprila 1945 pobili preko 51.000 ljudi, so slovesno proslavili dvajsetletnico osvoboditve taborišča. Proslave se je udeležilo tisoč antifašističnih borcev in preživeli taboriščniki iz dvajsetih dežel. Med delegacijami Sovjetske zveze, Romunije, CSSR, Poljske, Italije, Nizozemske, Danske in drugod je bila tudi jugoslovanska de-

legacija. Naša delegacija je položila venec na jugoslovanski steber velikega spomenika žrtvam Buchenvalda.

Z željo, da bi vesoljski poleti koristili miru in napredku človeštva, so 12. aprila v Sovjetski zvezi proslavili dan kozmonavtičar. Na ta dan je pred štirimi leti Jurij Gagarin prvi poletel v vesolje. Osrdenja slovesnost je bila v kremelskem dvorcu. Tu se je na slovesni akademiji zbralo okrog 6.000 Moskovčanov, vseh 11 sovjetskih kozmonavtov in najvišji partijski ter državni voditelji ZSSR.

Letos bo izročil tovarišu Titu štajeto mladosti naš najboljši športnik MIROSLAV CERAR. Štajeto bodo izročili predsedniku Titu na tradicionalni prereditvi ob dnevu mladosti, ki bo 25. maja na stadionu JLA v Beogradu. Štajeto mladosti je krenila na pot 25. aprila iz Titograda.

Celotni jugoslovanski izvoz se je v mesecu marcu povečal za 24,4 milijarde deviznih dinarjev, kar je za 22 odstotkov več kakor v lanskem marcu. Pretekli mesec so se prvič vidneje pokazali rezultati novega režima dodeljevanja deviz za uvoz reprodukcijskega materiala.

Dne 16. aprila je bila pred dvajsetimi leti izvoljena na drugem izrednem zasedanju ASNOM prva makedonska vlada z Lazarjem Koliševskim na čelu. Ob tem jubileju je bila v Skopju slovesna seja izvršnega sveta Makedonije.

Volivci so 18. aprila na neposrednih volitvah glasovali o poslanskih kandidatih, ki so jih izbrale občinske skupščine za poslance republiškega zbora skupščine SRS in zveznega zbora zvezne skupščine. V republiški zbor smo izvolili 60 poslancev, v zvezni zbor pa pet poslancev.

Na povabilo državnega sekretarja za zunanje zadeve Koče Popovića je uradno obiskal Jugoslavijo britanski zunanji minister Michael Stewart. Podpisali so konzularno konvencijo med Veliko Britanijo in Jugoslavijo.

V Zagrebu so odprli mednarodni pomladni velesejem. Na sejmu prikazuje nad 1200 razstavljalcev iz 23 držav proizvode za široko potrošnjo gradbeništva, medicine in avtomatizacije.

V Džakarti so proslavili 10. obletnico prve konference azijskih in afriških držav, ki je bila v Bandungu. Na proslavi v glavnem mestu Indonezije so se zbrali predstavniki iz 40 držav. Prva azijsko-afriška konferenca je pomenila zgodovinsko prelomnico v razvoju mednarodnih odnosov. Bandunška konferenca je bila sklicana v času, ko so bili v Aziji še dokaj močni ostanki kolonializma, v Afriki pa so bile samostojne države še vedno maloštevilne. Predstavniki 29 samostojnih azijskih in afriških držav je uspelo 1955 leta v Bandungu, ne glede na medsebojne razlike v glediščih, dati izredno pozitivne odgovore na osnovne dileme tistega časa.

V zadnjih treh mesecih so nad LR Kitajsko sestrelili šest ameriških izvidniških letal brez pilota.

GIBANJE PREBIVALSTVA

RODILI so se 4 dečki in 1 deklica.
ZA MESEC MAREC V VELENJSKI
OBČINI

POROČILI SO SE:

KOREN Stanislav, rudar iz Raven št. 6. in NAHTIGAL Stefanija, gospodinja iz Raven št. 56.

SANJA Milan, kemijski tehnik, Šoštanj, Cankarjeva 3 in BREŠAR Ivanka, kemijski tehnik iz Šoštanja, Cankarjeva 15.

HARTMAN Ivan, strojnik iz Šoštanja, Levstikova 5 in KOMERICKI Kristina, bolnišnica iz Šoštanja, Cankarjeva 5.

PLEŠNIK Valter, avtomobilist iz Šoštanja, Koroška c. 14 in PEVNIK Erika, orodjarka iz Velenja, Standrova 14.

GORENJC Ciril, rudar iz Velenja, Sercejeva 6 in ŠIMEK Marijana, delavka iz Velenja, Sercejeva 6.

KRAJNC Edvard, rudar iz Družinje 92 in RAZBORNIK Ivana, delavka iz Saleka št. 1.

DUMANCIC Jakob, brusilec iz Kupresa 45 in BOROVIK Veronika, delavka iz Kavč št. 44.

GRUBER Viljem, rudar iz Pesja št. 73 in HRIBERSEK Marta, krojaška pomočnica iz Velenja, Koroška 43.

ZUČKO Franjo, usnarj iz Velenja, Saleška 22 in HOTKO Antonija, delavka iz Velenja, Jankova 2.

MRAVLJAK Hubert, kovnostrojar iz Velenja, Gubčeva 16 in KRICEJ Ana, delavka iz Velenja, Koroška 74.

UMRLI SO:

Darna Fanika, upokojenka iz Zgrada 87, stara 82 let; Zaje Ignac, upokojenec iz Hraštova 44, star 69 let; Pečovnik Maks, upokojenec iz Sv. Florjana 36, star 67 let; Piazl Anton, upokojenec iz Raven št. 133, star 70 let; Jug Anton, upokojenec iz Raven 12, star 60 let; Leskovec Helena, gospodinja iz St. Vida 4, stara 72 let; Medved Ana, gospodinja iz Beili vod št. 3, stara 67 let; Škledar Silvo, otrok, iz Skorna št. 13, star 1 mesec; Pirečnik Janez, upokojenec iz Skorna 35, star 79 let; Javornik Anton, upokojenec iz Sele 9, star 70 let; Krajnc Filip, delavec iz Saleka 32, star 62 let; Lenard Ivan, upokojenec iz Sela Cirkove št. 17, star 82 let; Kovac Marija, upokojenka iz Podkraj pri Velenju 53, stara 71 let; Krajnc Marija, upokojenka iz Beč št. 13, stara 59 let; Gasparič Amalija, gospodinja iz Laz št. 51, stara 63 let.

Razstava del Mihe Maleša

V Delavskem klubu je od 20. aprila do 10. maja odprta razstava akademskega slikarja in grafika MIHE MALEŠA.

Slikar Miha Maleš se je rodil 6. januarja 1903 na Jeranovem pri Kamniku. Studiral je na akademiji v Zagrebu in na Dunaju ter specializiral v Pragi. Pred vojno je izdal v Ljubljani umetniško revijo »Umetnost«. Sedaj živi v Ljubljani.

Imel je samostojne razstave v Ljubljani, Zagrebu, Skopju, Pragi, Leningradu, Rimu, Milanu, Parizu, Tokiju, Pekingu in drugod. Njegova dela so v lasti številnih domačih in inozemskih javnih ter privatnih zbirk.

Umetnik Miha Maleš razstavlja v Delavskem klubu v vseh njegovih tehnikah. Oljnat slika so starejšega datuma. Iz njih odseva lirčnost, ker jih je Maleš slikal neposredno v naravi po naših motivih in motivih Pariza. Znan nam je tudi njegov folklorni »Makedonski cikel«, kjer je bil umetnik vezan na barvne elemente folklorne v Makedoniji. Slične barvne odtenke vidimo tudi na drugih litografijah. V črno-beli tehniki je popolnoma izčistil linijo in naglašal samo tisto, kar je za umetniško izpoved nujno. To je čustvena pripovednost, ki jo vidimo v ilustracijah k Prešernovemu sonetnemu vencu.

Kritika priznava umetniku Malešu njegovo domačnost, to se pravi da ga oplaja naše okolje in ljudska umetnost. Slikar in grafik Miha Maleš je priznan pri nas in v tujini.

Alojz Zavolovšek

nove knjige na knjižnem trgu

Matevž Hec: Zbirka novel LJUBEZEN IN OROŽJE je že osma knjiga tega proletarca, partizanskega komisarja in ljudskega pisca. Snov njegovih zgodb o tujstvu in veselju do življenja, o bratstvu in nesporazumih med ljudmi, o ljubezni in ljubosumnosti, o preprosti borbi in o »ta višjih« je vedno presenetljivo raznolika in bogata. Vojna je zanj vojna, ljudje so ljudje, z vsemi napakami in slabostmi, ne pa nadčloveški heroji. Krutost je krutost in krivica krivica. Vendar tudi človečnost je vselej človečnost. Pogum zmaguje nad strahopetnostjo in resnica nad obrekovanjem. Vse to pa je opisano v preprostem, vendar razgibanem in marsikdaj presenetljivo učinkovitem slogu, ki navezuje na najboljše tradicije naše ljudske poezije in socialnega realizma. Knjiga vezana v platno stane 1800 din.

Jože Šircelj: ZEPNI BONTON je knjiga pravil o lepem vedenju. Vijudnost je hlapčevina, pravilo nekateri. Bonton je kulturni lak, ki kaj hitro razpoka pod pripeko osebnih koristi in razgali sebičnost na neomikanost. Drži, bonton je lahko vse to. In dosti-krat je tudi zgolj prijazna maska na čemernem, neotesanem obrazu. Jasno pa je: njega pravila ne morejo nadomestiti splošne kulturnosti, iz katere mora izvirati lepo vedenje. Ne more nadomestiti vsega tistega, čemur pra-

vimo srčna kultura. Odpustljiva napaka je, če ne znate jesti belušev al rakov. Ni pa odpustljivo pustiti človeka v nesreči na cedilu. Ni hudo, če ne veste, ali se pri ribah pije rdeče ali belo vino. Hudo pa je, če ste v službi biciklist, kot so v partizanih imenovali take sorte ljudi: če pred nadrejenimi upogibate hrbet, na podrejene pa pritiskate.

Novodobna pravila lepega vedenja so seve veliko bolj sproščena, kakor so bila »njega dni«, za fevdalne in kasnejše meščanske, »boljše« družbe. A vendar stvari niso tako preproste, saj je treba upoštevati modri rek: vse novo še ni dobro in vse dobro še ni novo. Sodobni bonton naj bi bil torej most, ki naj olajša prehod od starega na novo na torišču človeških odnosov.

Knjigo je izdala Mladinska knjiga Ljubljana v zbirki »KOZMOS« in stane kart. izvod 800 din.

Henrik Sienkiewicz: V PUŠCAVI IN GOŠCAVI, mladinska povest. V tej »afriški« povesti, ki jo preveva isti heroični in patriotični zanos, ki je tako značilen za Sienkiewiczove zgo-

dovinske romane, se je še enkrat v vsej ustvarjalni moči razodela pisateljeva neizčrpna domišljija. Iz tega bogatega vrelca se drug za drugim porajajo nadvse slikoviti prizori, ki jim sledimo vseskozi z napetim pričakovanjem, a so kljub avanturistični osnovi in kljub vsem neverjetnostim prikazani tako naravno in živo, da zbuja videz realistične povesti. K temu veliko pripomore tudi nevsiljivo poučevanje v zemljepisu, naravoslovju in prirodoznanstvu, saj se je avtor pri tem lahko opiral na svoje izkušnje in znanje, ki si ga je pridobil na potovanju po Afriki. Čeprav je marsikaj, na primer poveličevanje vsega kar je angleško, nam prav dogodki najnovejšega časa — v Egiptu, Sudanu in drugih afriških deželah — morejo zbuja zanimanje za povest, ki bo tudi sama po sebi, ne glede na zgodovinsko in krajevno ozadje, slej ko prej ostala mikavno in priljubljeno čtivo, posebno za mlade bralce.

Knjigo je izdala Mladinska knjiga Ljubljana in stane vezana v platno 2300 din in broš. 1000 din.

Emil Rosenstein

Razgibana likovna dejavnost

(Nadaljevanje s 6. strani)

Grafični listi Bojana Golje dokazujejo, da je avtor dobro seznanjen in vešč različnih grafičnih tehnik, ki mu služijo kot izrazno sredstvo za izpoved v listih POHORSKA LEGENDA, KOMPOZIČNA in GAJU.

Poleg Napotnikove galerije skrbi za likovno vzgojo tudi Delavsko-prosvetno društvo SVOBODA Šoštanj, ki v okviru svoje likovne sekcije prireja občinske razstave v dvorani glasbene šole Šoštanj. Šoštanjčani in okoličani so lahko videli že več razstav. Dobro so bile obiskane razstave znanega karikaturista Hinka Smrekarja, ki je padel kot talec v Gramozni jami, bratov Janeza in Jurija Šubica iz zbirke Narodne galerije iz Ljubljane in pa samostojna razstava male plastike in akvarelov mariborskega kiparja Gabrijela Kolbiča, ki je več svojih stvaritev tudi prodal.

Viktor Koje

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Maruša Dolejši, Ivan Fijavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Ljubej Naraks, Milan Sterban, Jože Tekavec, Alojz Zavolovšek in Rudl Zevart. — Časopis izhaja vsak drugi četrtek. — Posamezna številka stane 30 din. — Letna naročnina 700 din in polletna 350 din. — Naročnina se vplača vnaprej na tekoči račun 603-16-608-43 pri Narodni banki Šoštanj. — Naslov uredništva: »Saleški rudar«, Velenje, Titov trg 2. — Rokopisov in fotografij ne vračamo. — Tisk in klisje: CP »Celjski tisk« Celje.

dancing
V HOTELU "PAKA"
OD 1. MAJA DALJE VSAK DAN RAZEN PONEDELJKA

PROGRAM PROSLAV OB 20-LETNICI OSVOBODITVE

7. maja

prihod Kurirčkove pošte – sprejem ob 14. uri pri partizanskih grobiščih v Šent-janžu

8. maja

zbor samoupravljalcev v Ljubljani – udeležili se ga bodo delegati iz naše občine

9. in 16. maja

proslave, ki jih priredijo krajevni odbori ZZB v počastitev dneva zmage

13. maja

sprejem štafete mladosti – ob 15.30 pred kulturnim domom v Velenju

šport šport šport šport

Naš list bo imel tudi redno športno stran, kjer bomo bralce seznanjali z delom telesnovzgojnih in športnih organizacij v naši občini. Vsakih štiri najst dni bomo poročali o vseh tekmovanjih in prireditvah na področju občine ter o pomembnih dogodkih v republiškem, zveznem in svetovnem merilu. Predvsem pa želimo, da bralce seznanimo o delu in dogodkih, ki so nam najbližji in kjer bodo lahko našli

tudi samega sebe. Zato bomo poročali tudi o delu posameznih društev in sekcij ter objavljali krajše razgovore s športnimi delavci in športniki. Skratka, prikazati želimo razglašeno športno dejavnost in jo približati delovnim ljudem in mladini.

Da bo športna stran našega lista kar najbolj zanimiva in pestrna, prosimo športne in telesnovzgojne delavce za sodelovanje.

ZAČETKI KOŠARKE IN ROKOMETA

Pred letom 1950 je bilo Velenje še majhen podeželski trg, slusajen pod starim gradom, z nekaj trgovinami, osnovno šolo, gostilnami in železniško postajo. Živelj, v glavnem kmečkega značaja, pomešan z maloštevilnimi, polproletarskimi rudarskimi delavci, je bil takrat tipična podoba trga Velenja, ki se je s cesto proti severu širil ter spajal z manjšim zaselkom Staro vasjo in se še naprej z nekaj redkimi hišami ob cesti končal pri starem državnem rudniku lignita Velenje in pred vojno zgrajeni termoelektrarni. V nasprotju z mirnim življenjem v trgu pa se je tu na rudniku čutil utrip nečesa hitrejšega, močnejšega, ki je vzbujal v človeku spoštovanje.

Takšna je bila slika takratnega Velenja. Jeseni in pozimi je bilo vse blatno, mokro in umazano, spomladi in poleti pa je bilo suho. Prijetno je dehtelo po cvetočem sadnem drevju in bližnjih gozdovih.

Iz odprtih oken stare osnovne šole so se od časa do časa zasilali složni glasovi učencev, ki so verjetno prepevali pri šolski uri petja. Nato je nenadoma zazvonil zvonec, velik kot debela hruska, ki ga je v šibki roki sunkovito vrtel šolar, ki si je prislužil učiteljevo zaupanje, da mu ga je dal v roke, da odzvojni konec šolske ure. Petje je prenehalo. Prišel je pouk telovadbe. »Na levo, na desno«, nato malo teka, lovjenja in prijetne ure je bilo prekmalu konec. To je bil ves šport in rekreacija mladih, doraščajočih Velenjčanov. In še nekaj je bilo – nogomet, toda bog ne daj v šoli! To je bilo samo ob nedeljah. Takrat se je vse mlado in staro, vse kar je imelo malo posluha za to igro, zbralo okoli travnatega nogometnega igrišča. Bil je ponavadi travnik, po sredini ves zguljen in plešast od neštetihih nog vnetih brarcev. Ob robovih in kotih pa so igrišče po navadi poživiljale neštete sveže krtine. Razgreti gledalci vzdolž igrišča, ki so se med sabo takorekoč vsi poznali, so med igro vneto vzpodbujali svoje miljenice ter budno spremljali vsak žvižg sodnikove piščalke in ga največkrat kar na glas komentirali. V bližini nogometnega travnika so se navadno podili paglavci za žogo, narejeno iz starih nogavic. Glasno so se prerokali s svojimi tankimi glasovi, ne meneč se za »glavno tekmo«, ki se je med tem časom odvijala na »velikem« igrišču. Takšna je bila takratna podoba športnega življenja v Velenju...

Iz teh mladih paglavcev so tekom let zrastle nekoliko resnejši fantje, ki jih je bilo iz leta v leto več in ki so že zgodaj zjutraj z nabitimi aktivkami zvezkov in knjig hiteli na železniško postajo in nato z vlakom v šolo v Šoštanj, nekateri malo starejši pa naprej v Celje.

Nekega dne se je zgodilo nekaj posebnega značilnega za velenjski šport. Na travniku pred nedavno zgrajenim in še neometanim zadržnim domom v Velenju, se je potila in trudila večja skupina dijakov-vozačev iz celjske gimnazije. V nekaj dnevih so splinirali manjši prostor ter iz neotesanih hlobov in desk zbili v zemljo nekakšne rogovile iz desk in železnim obročem. Kmalu so se isti mladi fantje že podili pod temi rogovili, ki so jim pravili »koši«. Z rokami so metali – pomislite, nogometno žogo na visoko pričvrščen železen obroč. Z začudenjem so zmagajevali z glavami moidoči Velenjčani, ki nikakor niso mogli doumeti, da se razen brčanja da nogometna žoga tudi metati z roko. Košarka, so rekli tej novi igri pod železnimi obroči, ki jo baje na veliko igrajo v Celju in drugih večjih mestih. Vedno več je bilo teh presnetih fantlinov, ki so se hitro premikali po majhnem prostoru in od časa do časa prav spretno vrgli žogo skozi obroč. Čez nekaj let se je zgodilo podobno tudi z rokometom. Skupina skoraj istih fantov, ki so se pri šolski telovadbi na celjski gimnaziji naučili nove igre, so sami šli v gozd, pripravili neotesane smrekove hlobo, jih zabili v zemljo in že so se podili z neko manjšo usnjeno žogo po travniku, spretno skakali v zrak in metali na gol.

Obe športni panogi, košarka in rokomet, sta iz leta v leto dobivali vedno več privržencev. Posebno med mlajšimi, ki so ju igrali ter med starejšimi, ki so se počasi navduševali tudi za ta športa. In kakšni so bili ti mladi fantje? Bili so šolarji šoštanske in pozneje celjske gimnazije, ki so se včasih že ob štirih zjutraj vozili z vlakom proti šoli in pozno popoldne ali pa celo zvečer prihajali zopet domov. Vozili so se na tekme brez trenirk, včasih z lastnim denarjem in si kupovali tudi sami malice! Bili so enaki kot so današnji mladinci, le da je včasih opaziti med današnjim raznolikim športnim vrvežem mladih premalo prizadevnosti, požrtvovalnosti in spoštovanja do lepših športnih objektov, ki jih imajo v Velenju na razpolago. Nekeč vsega tega lepega ni bilo in če je kaj obstajalo so fantje znali to presneto ceniti. Saj so tudi sami z lastnim in spontanim prostovoljnim delom postavili v Velenju prve temelje tako priljubljenih športov, kot sta košarka in rokomet.

Valter Končan

BERITE

»SALEŠKI RUDAR«

VELENJSKI PARTIZAN

Morda je prav, da v prvi številki našega novega lista opozorimo tudi na društvo velenjski Partizan.

Povedati moramo, da smo ob koncu prejšnjega leta in ob začetku letošnjega postali precej aktivni. Istočasno pa moramo priznati, da smo – še vedno premalo aktivni.

Vendar lahko rečemo, da je delo steklo in pripravljeni smo, da bo rodilo sadove. Naše sekcije delajo. Nekaj jih je takih, ki so – skorajda lahko rečemo – že v polnem razmahu. To velja predvsem za naš kotlarsko-drsalni klub in za teško-atletsko sekcijo. Tako so naši drsalci osvojili na državnem prvenstvu v umetnem drsanju za leto 1965 naslednja mesta:

med juniorji 4., 5. in 8. mesto;
med juniorkami 9. mesto;
med juniorskimi pari 1., 2., 3. in 4. mesto.
Prav tako smo lahko zadovoljni z uspehi naše sekcije za dviganje uteži. V preteklem letu so zasedli 2. mesto v tekmovanju za KUP Jugoslavije. Tekmujejo v zvezni ligi.

Tudi naši smučarji so dosegli v pretekli sezoni že prav lepe uspehe v smučarskih skokih. Rokometna ekipa v štajerski ligi, kar je navsezadnje že tudi nekaj (vendar bomo morali o njih še povedati)!

S tem smo našli sekcije, ki se že lahko pohvalijo z rezultati svojega dela.

No, vodstvo Partizana se zaveda, da je to premalo. Potrebno je aktivirati še ostale sekcije. Prav to pa je delo, ki smo se ga pri Partizanu lotili ob koncu lanskega leta in ga nadaljujemo tudi v letošnjem. Prvi uspehi so se že pokazali: gimnastična sekcija, judo-sekcija in sabljaška sekcija imajo že redne treninge, veslači pa čakajo na ugodnejše vremenske pogoje. Na novo so formirane lahko-atletska sekcija, plavalna in košarkarska sekcija. Odbori teh sekcij so že imeli svoje seje. Delo je razdeljeno. Če pogledamo, kateri ljudje sestavljajo te odbore, lahko rečemo, da uspehi ne bodo mogli izostati, saj so v odborih ljudje, pri katerih se lahko zanesemo, da bodo znali delo v posameznih sekcijah pravilno zastaviti.

Tako torej kaže, da bo naš Partizan v letošnjem letu svoje delo znatno okreplil in razširil.

Glavni cilj je še vedno: Pritegniti čimveč ljudi – mladine in odraslih – iz vseh naših delovnih organizacij! Čim več ljudem nuditi možnost rekreacije! Pri tej omasovitvi pa vzgojiti tudi tekmovalne vrste!

Delo teče, pojavljajo se uspehi, pojavljajo pa se tudi problemi in težave. Kje jih pa

ni? Povsod, kjer se dela, so tudi težave. O teh raje ne bomo govorili že v prvi številki »Saleškega rudarja«. Pač pa obljublamo bralcem našega novega časopisa, da bomo v naslednjih številkah redno poročali o našem delu, o naših uspehih (upajmo, da jih bomo imeli!) in o naših težavah...

Slovenska conska liga – vzhod

Dve pomembni zmagi Rudarja Velenje

V 11. in 12. kolu SCL – vzhod je Rudar zabeležil dve pomembni zmagi.

V Slov. Konjicah so premagali domačine z 2:0. Gole za Rudarja sta dosegla Bizjak in Topčič.

Rezultati 11. kola:
Rudar – Slov. Konjice 2:0
Kovinar – Papirničar 5:0
Nafta – Grafičar 3:2
Drava – Olimp 3:1
Maribor B – Fužinar 3:3

V 12. kolu pa je Rudar na domačem terenu premagal Nafto iz Lendave z 1:0. Strelec gola je bil Bizjak. Velenjčani so bili boljše moštvo. Imeli so premoč na terenu. Le v zaključnih akcijah so bili še premalo odločni. Gostje se lahko zahvalijo samo slabemu terenu, da niso prejel več golov. Tekmo je gledalo samo nekaj več kot 100 najbolj navdušenih gledalcev. Za Rudarja so igrali: Devič, Koren,

Kuret, Rednak, Vladislavjevič, Tomšič, Gojevič, Topčič, Kujan, Bizjak, Vodeb.

Rezultati 12. kola:
Rudar – Nafta 1:0
Grafičar – Fužinar 3:2
Olimp – Slov. Konjice 1:1

Lestvica po 12. kolu:

Rudar	12	9	2	1	37:6	20
Kovinar	11	8	1	2	39:13	17
Fužinar	11	6	2	3	41:25	15
Nafta	12	4	4	4	19:18	12
Slov. Konjice	12	5	1	6	20:30	11
Drava	11	4	2	5	18:28	10
Grafičar	12	4	1	7	22:27	9
Papirničar	11	2	1	8	18:47	5
Olimp	12	2	1	9	16:38	5

Medobčinska (okrajna) liga skupina A in B)

V I. kolu spomladanskega dela tekmovanja A skupine okrajne lige, kjer nastopata nogometna kluba Partizan iz Šoštanja in Partizan iz Smartnega ob Paki, sta omenjena kluba gostovala, in sicer Šoštanjčani v Nazarju, Smartčani pa v Senovem. Moštvi sta dosegli naslednji rezultat:

Partizan (Š) – Nazarje 4:3 (3:0)

Partizan (SM) – Senovo 1:7 (0:3)

Šoštanjčani so naleteli na zelo žilavega nasprotnika, ki je pomanjkljivo tehnično znanje nadomestil z borbenostjo, ta pa je včasih prešla v grobost.

Nogometaši Smartna pa so odšli v Senovo brez treh najboljših igralcev in tako se niso mogli uspešneje zopetstaviti domačinom.

V B skupini, kjer nastopa NK Salek so odigrali že dve koli spomladanskega dela. V obeh srečanjih so Salečani izgubili. – Store – Salek 2:1, Gotovlje – Salek 3:0.

Končano je svetovno prvenstvo v namiznem tenisu

Jugoslovani četrti na svetu

Ljubljana je bila te dni prizorišče največjega športnega dogodka v državi, 28. svetovnega prvenstva v namiznem tenisu. V veliki športni hali v Parku ing. Stanka Bloudka v Tivolju, se je borilo 46 držav in preko 400 posameznikov iz vseh petih kontinentov za naslove svetovnih prvakov.

V prvem delu tekmovanja – v ekipnem prvenstvu – je jugoslovanska moška reprezentanca, za katero so igrali Vojislav Marković, Edvard Vecko in Ljiljan Korpa, dosegla izredni uspeh.

V tej elitni konkurenci so osvojili 4. mesto in pustili za seboj vse evropske namiznoteniške »velesile« z evropskim prvakom Švedsko na čelu.

Naši reprezentanti so izgubili samo s Kitajci v polfinalni skupini 5:0, in pa v finalnem srečanju za 3. in 4. mesto z DR Korejo s 5:2, v vseh ostalih srečanjih pa so zmagali.

Vrstni red prvih desetih moških reprezentanc:

1. Kitajska, 2. Japonska, 3. DR Koreja, 4. Jugoslavija, 5. Češkoslovaška, 6. Švedska, 7. Anglija, 8. Sovjetska zveza, 9. Madžarska, 10. DR Nemčija.

Ženska reprezentanca Jugoslavije, za katero so igrali Cirila Pirc in

Tatjana Ječmenica, pa se je uvrstila na 8. mesto na svetu.

Vrstni red prvih desetih ženskih reprezentanc:

1. Kitajska, 2. Japonska, 3. Anglija, 4. Romunija, 5. Madžarska, 6. ZR Nemčija, 7. Češkoslovaška, 8. Jugoslavija, 9. Sovjetska zveza, 10. DR Nemčija.

V drugem delu prvenstva pa se je preko 400 igralcev pomerilo za naslove svetovnih prvakov pri posameznikih in v parih.

OBNAVLJAJO FIZKULTURNI DOM V ŠOŠTANJU

Dela pri adaptaciji doma »Partizana« v Šoštanju naglo napredujejo. Predvidevajo, da bodo julija končana. Vsa sredstva – po predračunu je predvideno 27,5 milijonov – bo dal kolektiv šoštanske termoelektrarne. Ker bodo podrli oder za predstave, bo telovadnica mnogo večja od sedanje. V njej bodo imeli telovadbo otroci obeh osnovnih šol in člani društva. Popravili bodo tudi staro telovadno orodje in nabavili nekaj nove opreme.

OBVESTILO

KMETIJSKA ZADRUGA ŠOŠTANJ je v skladu z odločbo Skupščine okraja Celje prenehala 1. aprila 1965 z obratovanjem v klavnic in predelovalnici Šoštanj. Ostale pa so vse sedanje prodajalne mase, tako, da bo oskrbovala tudi v bodoče zadruga z mesom in mesnimi proizvodi potrošnike. Odkup živine bo ostal nespremenjen. Dogoni vsak četrtrek v tednu, in sicer:

v Velenju od 6. do 9. ure
v Šoštanju od 10. do 12. ure,
v Smartnem ob Paki od 13. do 14. ure.

Teleta odkupujemo vsak drugi četrtrek v zgoraj omenjenih krajih.

Cas dogonov naj živinorejci z razumevanjem upoštevajo, ker se na dogonih odkupljena živina takoj odpremlja.

MALI OGLASI

Ugodno prodam manjši vinograd z zidnico in vsem inventarjem, oddaljen 10 minut od postaje Paška vas (1.600.000 dinarjev). Naslov v uredništvu časopisa.

Prodam gozd v Lepi njivi pri Šoštanju. Vprašajte v uredništvu Saleškega rudarja.

SLIKARSKA RAZSTAVA V ŠOŠTANJU

V dvorani glasbene šole Šoštanj so odprli razstavo del priznanega starejšega slikarja Frana Zupana iz Ljubljane. Razstavo je priredila likovna sekcija DPD Svoboda Šoštanj v počastitev 20. obletnice osvoboditve in bo odprta do 9. maja.